

Apostolsko pismo pape Franje – Poput brižne majke

APOSTOLSKO PISMO

MOTUPROPRIJ PAPE FRANJE

POPOT BRIŽNE MAJKE

Poput brižne majke Crkva ljubi svu svoju djecu, a posebnim osjećajem ljubavi njeguje i štiti najmanje i najslabije: riječ je o zadatku koji Krist povjerava svekolikoj kršćanskoj zajednici. Svjesna toga, Crkva posvećuje brižljivu njegu zaštiti djece i najranjivijih odraslih osoba.

Ta se zadaća zaštite i njege odnosi na cijelu Crkvu, ali je poglavito moraju obavljati crkveni pastiri. Stoga dijecezanski biskupi, eparsi i svi oni koji su odgovorni za partikularne Crkve, trebaju biti posebice marni u zaštiti najslabijih među osobama koje su im povjerene.

Kanonsko pravo već predviđa mogućnost udaljavanja iz crkvene službe »zbog važnih razloga«: to se odnosi i na dijecezanske biskupe, na eparhe i sve one koje pravo s njima izjednačuje (usp. Kan. 193 §1 CIC; Kan. 975 § 1 CCEO). Ovim pismom kanim jasnije odrediti da je među takozvane važne razloge uključena nemarnost biskupa u izvršavanju svoje službe, poglavito što se tiče slučajeva spolnog zlostavljanja maloljetnika i starijih ranjivijih osoba, kako je predviđeno u motupropiju *Sacramentorum sanctitatis tutela* svetoga Ivana Pavla II., koji je moj ljubljani prethodnik Benedikt XVI. još poboljšao. U tim slučajevima primjenjivat će se sljedeći postupak.

Članak 1

§ 1. Dijecezanski biskup ili eparh, ili pak onaj, premda i privremeno, koji ima odgovornost za jednu partikularnu Crkvu, ili drugu zajednicu vjernika njoj izjednačenu u smislu Kan. 368 CIC i Kan. 313 CCEO, može biti zakonski udaljen sa svoje dužnosti ako je, zbog nemarnosti, učinio ili pak nije spriječio čine koji su prouzročili veliku štetu drugima, bilo da je riječ o fizičkim osobama bilo o svekolikoj zajednici. Šteta može biti fizička, moralna, duhovna ili materijalna.

§ 2. Dijecezanski biskup ili eparh može biti udaljen jedino ako je objektivno pridonio teškom umanjivanju marnosti koju od njega zahtijeva njegova pastoralna služba, čak i bez njegove teške moralne krivnje.

§ 3. Ako je pak riječ o zloporabi maloljetnika ili odraslih ranjivih osoba, dostatno je da nedostatak bude važan.

§ 4. S dijecezanskim biskupom ili eparhom izjednačeni su viši poglavari redovničkih instituta i društava apostolskoga života papinskoga prava.

Članak 2

§ 1. U svim slučajevima u kojima se pojavljuju ozbiljni pokazatelji onoga što predviđa prethodni članak, nadležna Kongregacija Kurije može pokrenuti mjerodavnu istragu, obavještavajući o tomu osobu, a omogućujući joj da pribavi dokumente i svjedočanstva.

§ 2. Biskupu će biti omogućena obrana, što će moći činiti sredstvima koje predviđa pravo. Bit će upoznat sa svim razdobljima istrage i uvijek će moći sresti čelnike Kongregacije. Ako spomenuti susret ne traži biskup, sam će ga dikasterij predložiti.

§ 3. Nakon što biskup iznese svoju obranu, Kongregacija može narediti naknadnu istragu.

Članak 3

§ 1. Prije donošenja konačne odluke, Kongregacija može sresti, prema potrebi, druge biskupe ili eparhe, članove biskupske konferencije ili Biskupske sinode Crkvi posebnoga prava, kojoj pripada biskup ili eparh pod istragom, s ciljem raspravljanja o slučaju.

§ 2. Kongregacija donosi svoje odluke na redovnom zasjedanju.

Članak 4

Ako smatra prikladnim udaljiti biskupa, Kongregacija će, ovisno o okolnostima slučaja:

- U kratkom vremenu uručiti dekret o udaljavanju.
- Bratski savjetovati biskupu da u roku od petnaest dana da ostavku. Ako biskup ne odgovori u previđenom roku, kongregacija može izdati dekret o udaljavanju.

Članak 5

Odluku Kongregacije o kojoj se govori u 3. i 4. članku, treba odobriti rimski prvosvećenik, koji će se, prije donošenja konačne odluke, savjetovati sa za to određenim kolegijem pravnika, blagovremeno imenovanih.

Sve to što sam odlučio ovim apostolskim pismom danim kao motuproprij, određujem da se u cijelosti poštuje, unatoč bilo kojoj oprečnoj stvari, premda bila dostojna posebnoga spomena, te određujem da se objavi u službenim novinama *Acta Apostolicae Sedis* i u dnevniku *L'Osservatore Romano*, stupajući na snagu 5. rujna 2016. godine.

U Vatikanu 4. lipnja 2016.

papa Franjo